

“ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଶୃଙ୍ଖଳା - ପବିତ୍ରତା”

ଆଜି ବାପଦାଦା ସାରା ବିଶ୍ୱର ଚାରିଆଡୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟତର ପୁଣ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କେତେ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ସମାନ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଜଗତର ସଦୃଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଏହି ଶରୀରରେ ଯଦି ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ତେବେ ତା’ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସେହିପରି ସାରା ବିଶ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ ତଥା ଜଗତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ନଥିଲେ ବିଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ମହତ୍ତ୍ୱ ନଥାନ୍ତା । ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ ବା ସତତପ୍ରୟାସ ଯୁଗର ନୂଆ ସଂସାର ତୁମ ଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ନୂଆ ବିଶ୍ୱର ଆଧାର ମୂଳତ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ତୁମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ସଂସାର ପାଇଁ ନୂତନ ଆଲୋକ ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କର ଉତ୍ଥାନର କଳା ବିଶ୍ୱକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଳା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତଳକୁ ଖସୁଛୁ ସେତେବେଳେ ସଂସାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସିବାର କଳା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛୁ ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ମହାନ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ସବୁ ଆତ୍ମା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ ହେବା, କାହିଁକି ନା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ । ସବୁ ଦେବତାମାନେ ପୁଣ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କରମାନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । କେଉଁ କେଉଁ ଦେବତାଙ୍କର ପୂଜା, ବିଧି ପୂର୍ବକ ଏବଂ ନିୟମିତ ରୂପରେ ହେଉଛି ଏବଂ ଆଉ କାହାର ବିଧିପୂର୍ବକ ପୂଜା ଏବଂ ନିୟମିତ ରୂପରେ ହେଉ ନାହିଁ । କାହାର କାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ପୂଜା ହେଉଛି, ଆଉ କାହାର ସେଭଳି ହେଉନାହିଁ । କାହାର ବିଧି ପୂର୍ବକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଶୃଙ୍ଖଳା ହେଉଛି ଆଉ କାହାର ପ୍ରତିଦିନ ଶୃଙ୍ଖଳା ହେଉନାହିଁ । ଉପରେ ଉପରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଧିପୂର୍ବକ ନୁହେଁ । କାହା ସମ୍ମୁଖରେ ସାରା ଦିନ ଭଜନ-କୀର୍ତ୍ତନ ହେଉଥାଏ, ଆଉ କାହା ଆଗରେ କେବେ କେବେ କୀର୍ତ୍ତନ ହୁଏ । ତେବେ ଏସବୁର କାରଣ କ’ଣ? ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି, ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ପାଠ ତ ସମସ୍ତେ ପଢୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ବି ଏତେ ଅନ୍ତର କାହିଁକି ହେଉଛି? ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାରେ ହିଁ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ପୁଣି ବି ବିଶେଷ କରି କେଉଁ ଧାରଣା ଆଧାରରେ ପୁଣ୍ୟ ହେବାରେ କମ୍ ବେଶୀ ହୋଇଯାଉଛି? ଜାଣିଛୁ?

ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ହେବାର ବିଶେଷ ଆଧାର ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେଉଁମାନେ ଯେତିକି ସବୁ ପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତାକୁ ଆପଣାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ଅନୁସାରେ ସବୁ ପ୍ରକାରରେ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ବିଧିପୂର୍ବକ ନିଜର ଆଦି ଏବଂ ଅନାଦି ବିଶେଷ ଗୁଣ ରୂପରେ ପବିତ୍ରତାକୁ ସହଜରେ ଆପଣାଉଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଧିପୂର୍ବକ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ସବୁ ପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତା କ’ଣ? ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ସହଜରେ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳପରେ, ବାଣୀରେ ଏବଂ କର୍ମରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବାରେ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ମନୋବୃତ୍ତି, ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ପବିତ୍ର ବିଚାରର ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତା କୁହାଯାଏ, ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ବିଧିପୂର୍ବକ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସାମାଜିକରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରତି ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସବୁ ପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ବି କମୀ ନ ହେଉ । ଧର୍ମିଆ ସାମାଜିକରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମମନ୍ତ୍ର ଶୁଣିତ ହେଉଛି ବା କୌଣସି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଈର୍ଷା ବା ଉଚ୍ଚେଦନାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କିଛି କର୍ମ ହେଉଛି ବା ବାଣୀ ବାହାରି କିମ୍ବା କରୋଧର ଅଂଶ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତାର ଖଣ୍ଡନ ବୋଲି ଧରାଯିବ । ବିଚାର କର, ଯେବେ ସାମାଜିକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି ତେବେ ସାକାରରେ କରୁଥିବା କର୍ମର କେତେ ପ୍ରଭାବ ପଡୁନାହିଁ! ସେଥିପାଇଁ ଶୁଣିତ ମୂର୍ତ୍ତି କେବେ ପୁଣ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଶୁଣିତ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦିରରେ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଜିକାଲିର ମୁଣ୍ଡନିୟମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଗ୍ରହକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କରେ ହିଁ ରହୁଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ କେହି ଭକ୍ତ ହିସାବରେ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି ଗାୟନ ହୁଏ ହୁଏ ଯେ - ଏଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ପୁରୁଣା ମୂର୍ତ୍ତି, ବାସ୍ । ସେମାନେ ସ୍ଥଳ ଅଙ୍ଗର ଶୁଣିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଶୁଣିତ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତାର ଖଣ୍ଡନ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସେହି ଆତ୍ମା ପୁଣ୍ୟ ପଦରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିତ ହୋଇଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯାଏ । ଏହିଭଳି ଯଦି ଚାରିପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତା ବିଧିପୂର୍ବକ ରହିଥିବ ତେବେ ପୂଜା ମଧ୍ୟ ବିଧିପୂର୍ବକ ହେବ । ମନ, ବାଣୀ, କର୍ମ (କର୍ମ ଭିତରେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଏବଂ ସାମାଜିକରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତା - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଅବହେଳା ପଣିଆର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ, ଚାହେଁ ବଡ଼ମାନଙ୍କୁ, ଚାହେଁ

ଛୋଟମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥାରେ ଚଳେଇ ନେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ ମୋର ଭାବନା ବହୁତ ଭଲ କିନ୍ତୁ ବାଣୀ ଏହିପରି ବାହାରିଗଲା, ବା ମୋର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏଭଳି ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା କିମ୍ବା କହିଥା'ନ୍ତି ମୁଁ ତ ହସ-ମଜାରେ କହିଦେଇଛି ବା କରିଦେଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଚଳେଇବା ହୋଇଗଲା ତେଣୁ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଚଳେଇନେବା ଭଳି ହେବ । ଏହିଭଳି ଅବହେଳା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବ ହେବାର ସ୍ଥିତିରୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଇଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତାର ଖାତାରେ ଜମା ହେଉଛି । ଏବେ ଶୁଣିଲ ନା - ପୂର୍ବ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଏହିଭଳି ହେବ? ସେମାନଙ୍କର ଚାରିପ୍ରକାରର ପବିତ୍ରତା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ସହଜ ଏବଂ ସଦାକାଳର ହୋଇଥିବ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାବିବା ପାଇଁ ପଡିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା ସାଫତା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ, କର୍ମ ଏବଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ପରେଇତ କରିବ । ତେବେ ଯଥାର୍ଥର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ହେଲା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଅର୍ଥ ରହିଥିବ, ଅର୍ଥ ବିହୀନ ହୋଇନଥିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ କହୁ କହୁ କହିଦେଲି, ପାଟିରୁ ବାହାରିଗଲା, କରିଦେଲି ବା ହୋଇଗଲା - ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଦିନଚର୍ୟ୍ୟାରେ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ପୁଣି ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣି ଦିନଚର୍ୟ୍ୟାର ପୁଣି ହୋଇଥାଏ । ଉଠିବା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କର୍ମର ଦର୍ଶନ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନଚର୍ୟ୍ୟା ଅନୁସାରେ କୌଣସି ବି କର୍ମ ଯଥାର୍ଥ ବା ନିରନ୍ତର ହେଉନଥିବ ତେବେ ଏହାର ଅନ୍ତର କାରଣରୁ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ଆସିଯିବ । ପରିନିଅ କେହି ଯଦି ଅମୃତବେଳାରେ ଉଠିବାର ଦିନଚର୍ୟ୍ୟାରେ ବିଧିପୁରବ୍ଧ ବା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲୁନାହିଁ, ତେବେ ପୁଣି ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧିକୁ ଆଗ-ପଛ କରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଉଠି ପୁଣି କରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ସେତେବେଳେ କରିବ । ଯଦି ଅମୃତବେଳାରେ ଜାଗରତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁନାହିଁ, ବାୟୁସାମ୍ବଳ ଭାବରେ ବା କେବେ ଆଳସ୍ୟର ବଶୀଭୂତ ହେଉଛ ତ କେବେ ବହୁତ ସତେଜ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଛ ତେବେ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଆଳସ୍ୟଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବା ବାୟୁବାୟୁକତାରେ ପୁଣି କରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧିପୁରବ୍ଧ ପୁଣି କରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଦିନଚର୍ୟ୍ୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ପ୍ରଭାବ ପୂଜନୀୟ ହେବା ଉପରେ ପଡିଥାଏ । ତେଣୁ ବିଧିପୁରବ୍ଧ ଭାବରେ ନ ଚାଲିବା କିମ୍ବା କୌଣସି ବି ଦିନଚର୍ୟ୍ୟାରେ ତଳ ଉପର ହେବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତାର ଅଂଶ ରୂପରେ ଗଣାଯାଏ, କାହିଁକି ନା ଆଳସ୍ୟ ଏବଂ ଅବହେଳା ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ବିକାର ଅଟେ । ଯେଉଁ କର୍ମ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ତାହା ମଧ୍ୟ ବିକାର, ତେବେ ତାହା ଅପବିତ୍ରତାର ଅଂଶ ହୋଇଗଲା ନା । ତେଣୁ ଏହି କାରଣରୁ ହିଁ ପୂର୍ବ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ କ୍ରମାନ୍ତର ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ଏହାର ମୂଳ ଆଧାର କ'ଣ ହେଲା? ପବିତ୍ରତା ।

ତେଣୁ ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । ପବିତ୍ରତାର ଆଧାର ଉପରେ ହିଁ କର୍ମର ବିଧି ଏବଂ ଗତି ନିର୍ଭର କରେ । ତେବେ ପବିତ୍ରତା କେବଳ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ଧାରଣ କରିବାର କଥା ନୁହେଁ । ବରହମଚାରୀ ହୋଇଗଲା ବା ନିର୍ମୋହୀ ହୋଇଗଲା - କେବଳ ଏହାକୁ ହିଁ ପବିତ୍ରତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ରତା ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଶୃଙ୍ଖଳା । ତେଣୁ ସବୁ ସମୟରେ ପବିତ୍ରତାର ଶୃଙ୍ଖଳାର ଅନୁଭୂତି ତୁମ ଚେହେରା ଉପରେ ଏବଂ ଚାଲି-ଚଳଣ ଉପରେ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ହେଉଥିବ । ଦୃଷ୍ଟିରେ, ମୁଖରେ, ହାତରେ ଏବଂ ପାଦରେ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ରତାର ଶୃଙ୍ଖଳାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ଯଦି କେହି ତୁମର ଚେହେରାକୁ ଦେଖିବ ତେବେ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ତାକୁ ପବିତ୍ରତାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ଯେପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମୁଖର ଆକୃତି ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥା'ନ୍ତି ତୁମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଏହି କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତୁ ଯେ ଏହାଙ୍କର ଚେହେରାରେ ପବିତ୍ରତାର ଚମକ ଦେଖାଯାଉଛି, ନୟନରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତାର ଝଲକ ଦେଖାଯାଉଛି । ମୁଖରେ ପବିତ୍ରତାର ସମ୍ପ୍ରତିହାସ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଦେଖାନାହିଁ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ପବିତ୍ରତାର ଶୃଙ୍ଖଳା ଉପରେ ସୁଶୋଭିତ ମୁରୁତି । ରୁଝିପାରିଲି? ଏମିତି ତ ପବିତ୍ରତାର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗୁଣ ରହସ୍ୟ ରହିଛି । ତାହା ପୁଣି କେବେ ଶୁଣାଇବୁ ଯେପରି କର୍ମର ଗତି ଅତି ଗହନ ଅଟେ ସେହିପରି ପବିତ୍ରତାର ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟ ଅତି ଗହନ ଅଟେ ଏବଂ ପବିତ୍ରତା ହିଁ ହେଉଛି ମୂଳଦୁଆ । ଆରକ୍ଷା!

ଆଜି ଗୁରୁରାଟର ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ଗୁରୁରାଟ ବାଲା ତ ସର୍ବଦା ହାଲୁକା ହୋଇ ନାରୁଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଗାଉଥା'ନ୍ତି । ତାହେଁ ଶରୀର ହିସାବରେ କେତେ ବି ଓଜନଦାର ହୋଇଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ହାଲୁକା ହୋଇ ସର୍ବଦା ନାରୁଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଗୁରୁରାଟର ବିଶେଷତା ହେଲା ସର୍ବଦା ହାଲୁକା ରହିବା ଏବଂ ଖୁସିରେ ନାଟିବା, ତା' ସହିତ ନିଜର ପ୍ରାପ୍ତିର ତଥା ବାବାଙ୍କର ଗୀତ ଗାଇବା । ପିଲାଦିନରୁ ହିଁ ବହୁତ ଭଲ ନାଟ, ଗୀତ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ତୁମେମାନେ କ'ଣ କରୁଛ? ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ମଉଜ କରିବାର ଜୀବନ ଗର୍ଭା ନୃତ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି ନା । ଯଦି ଖୁସି ମନରେ ନୃତ୍ୟ ନ କରିବ ତେବେ ଅଧିକ ନୃତ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ମଉଜ ମସ୍ତି କରିବାରେ ଥିବା ଲାଗେ ନାହିଁ, ଅଧିକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ମଉଜରେ ରହିବାର ଜୀବନ । ତାହା ହେଲା ସୂକ୍ଷ୍ମ ମଉଜ କରିବା ବା ଖୁସି ହେବା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମଉଜ ହେଲା ମନର ମଉଜ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମନ ସର୍ବଦା ମଉଜରେ ନାରୁଥାଉ ଏବଂ ଗାଉଥାଉ । ଏମାନେ ତ ହାଲୁକା ହୋଇ ନାଟିବାରେ ଏବଂ ଗାଇବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ତବଳ ଲାଙ୍ଗୁ ଅର୍ଥାତ୍ ହାଲୁକା ହେବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ଲାଗିନାଥାଏ । ତେଣୁ ଗୁରୁରାଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ହାଲୁକା ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସୀ କୁହ ବା ବରଦାନୀ କୁହ । ତେଣୁ ସାରା

ଗୁରୁଗାଟକୁ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ବରଦାନ ମିଳିଗଲା । ମୁରଲୀ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ବରଦାନ ମିଳୁଛି ନା ।

ଶୁଣାଇଥିଲୁ ନା - ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁନିଆରେ ଯଥା ଶକ୍ତି, ଯଥା ସମସ୍ତ ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତିକି ଶକ୍ତି, ଯେତିକି ସମସ୍ତ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେବେ ଯଥା ଏବଂ ତଥା ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ଵଳ୍ପମବଦନରେ ତ ଯଥା ଏବଂ ତଥାର ଭାଷା ହିଁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦିନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି ଏବଂ ରାତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେଠାରେ ତ ନା ଦିନ ଅଛି ନା ରାତି ଅଛି । ନା ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଅଛି ନା ଚନ୍ଦ୍ରୋଦୟ ଅଛି । ଦୁଇଟିଯାକ ସମସ୍ତଠାରୁ ଉଦ୍‌ଧୃତରେ । ଶେଷରେ ତ ସେହିଠାକୁ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ନା । ପିଲାମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ବାରତ୍ତାଳାପ କରିବା ସମୟରେ କହୁଛନ୍ତି ନା - ଆଉ କେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ଚାଲିବ? କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ସମସ୍ତେ କୁହ ଯେ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ ତେବେ ଏବେ ହିଁ ସମାପ୍ତି କରିଦେବା । ତେବେ “କେବେ” ଶବ୍ଦର ପୁରସ୍କାର ଉଠିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରାନ୍ତର ଉତ୍ତର ହେଲା ଯେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ । ଏବେ ତ ୧୦୮ ମାଳା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ ତିନିଟା କରିବାକୁ ପଡୁଛି ଯେ ଏହି ମାନଙ୍କର ନାମ ଏଥିରେ ରଖାଯିବ କି ନାହିଁ? ଏବେ ୧୦୮ ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ସମସ୍ତେ ୧୦୮ ଜଣଙ୍କର ନାମ ଶୁଣାଇବେ ତେବେ କାହାର କାହା ସହିତ ମିଶିବ ନାହିଁ - ଅନ୍ତର ଆସିଯିବ । ବାପଦାଦା ଯଦି ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସମାପ୍ତିର ତାଳି ବଜାଇଦେବେ ତେବେ ବିନାଶର ପ୍ରକ୍ରିୟା ତୁରନ୍ତ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ପ୍ରକୃତି ଦ୍ଵାରା, ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଟେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶକାରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଡେରି ଲାଗିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ରହିଛି । ଯଦି ହାତ ଧରିଥିବ ତେବେ ତ ସାଥୀରେ ଯାଇପାରିବ ନା! ତେବେ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମାନ ହେବା । ତୁମ୍ଭମାନେ କହିବ ସମସ୍ତେ ସମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ତ ହେବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ପରେ ନମ୍ବର ତୁ ତ ରହିବ ନା । ଆରକ୍ଷା, ଯଦିଓ ସମସ୍ତେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ହେବେ ନାହିଁ ତଥାପି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଆତ୍ମା ନିର୍ଗତି ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ହେବ ତେଣୁ ତୃତୀୟ ନମ୍ବର ଆତ୍ମା ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ଆତ୍ମା ସହିତ ସମାନ ହେବା ଦରକାର ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ନମ୍ବର ଆତ୍ମା ତୃତୀୟ ନମ୍ବର ସହିତ ସମାନ ହେବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ପ୍ରସ୍ତର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦାନା ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ଚାଲିବା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମାନ ହେବା । ଏହି ହିସାବରେ ୧୦୮ ନମ୍ବର ଦାନା ୧୦୭ ନମ୍ବର ସହିତ ତ ମିଶିଯିବ ନା । ତେଣୁ ପ୍ରସ୍ତରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦାନା ସହିତ ସମାନ ବିଶେଷତା ଆସିଗଲେ ମଧ୍ୟ ମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । କାରଣ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ତ ନିର୍ଗତି ରହିବ ନା । ବୁଝିପାରିଲୁ? ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ଏବେ କେହି ସେଭଳି ଅଛନ୍ତି - ଯିଏକି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇ କହିପାରିବ - ହିଁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେଣି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗିବ । ସାକ୍ଷାତକାରରେ ତ ଏହାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ନା - ତାଳି ବଜାଇବା ମାତ୍ରେ ପରୀମାନେ ଆସିଯାଇଥିଲେ । ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡର ପରମପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତାର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବାର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ପରତ୍ସେକ କରମରେ ବିଧିପୂର୍ବକ କରମ କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧି ସାମ୍ରାଟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସବୁ ସମୟରେ ପବିତ୍ରତାର ଶୃଙ୍ଗାରରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପଦନ ସମ୍ପ୍ରତି ସାଧୀକାର କରିବା ହେଉ ।

ପାର୍ବତୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:-

(୧) ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ନିଜକୁ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛନ୍ତି? ସାରା ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନେ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାରଥନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେ ଆମର ଭାଗ୍ୟର ତାଲା ଖୋଲିଯାଉ....., କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ତାଲା ତ ଖୋଲିଯାଇଛି, ତେଣୁ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ଖୁସିର କଥା ଆଉ କ’ଣ ହୋଇପାରେ! ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ହିଁ ଆମର ପିତା - ଏହିଭଳି ନିଶା ରହୁଛି ତ? ଯାହାର ପିତା ହିଁ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ଅଟନ୍ତି । ତା’ର ଭାଗ୍ୟ କିଭଳି ହୋଇଥିବ! ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ଆଉ କିଛି ଥିବ କି? ତେଣୁ ସରବଦା ଏହି ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଭାଗ୍ୟ ତ ମୋର ଜନମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ପିତା ନିକଟରେ ଯାହା ବି ସମ୍ପତ୍ତି ଥାଏ ସନ୍ତାନମାନେ ତା’ର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ’ଣ ଅଛି? ଭାଗ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର । ସେହି ଭଣ୍ଡାର ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଆସିଗଲା । ତେଣୁ ସରବଦା ବାଃ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ବାବା, ଏହି ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ ଖୁସିରେ ଉଡୁଥାଅ । ଯାହାର ଭାଗ୍ୟ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲା ତା’କୁ ଆଉ କ’ଣ ଦରକାର! ଭାଗ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ତ ସବୁ କିଛି ଆସିଗଲା । ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶରୀର, ମନ, ଧନ ଏବଂ ଜନ ସବୁ କିଛି ରହିଛି । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ତେବେ ତୁମ ପାଇଁ କିଛି ଅପ୍ରାପ୍ତ ଅଛି କି? ଘର ଭଲ ଦରକାର, କାର୍ ଭଲ ଦରକାର..... ନା । ଯାହାକୁ ମନର ଖୁସି ମିଳିଗଲା ତା’କୁ ସରବ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଗଲା । କାର୍ ମିଳିବାଟା କ’ଣ ବଡ଼ କଥା ତା’କୁ ତ “କାରୁନର ଖଜାନା” ଅର୍ଥାତ୍ କୁବେର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଗଲା । କୌଣସି ବି ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟେ ନା! ଏବେ ଆଉ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ କାହିଁକି କରିବ! ଯାହା ଆଦି ଅଛି କାଲିକୁ ନଥିବ ତା’ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କାହିଁକି କରିବ? ତେଣୁ ସରବଦା ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଖୁସିରେ ବୁଡି ରୁହ, ଯାହାକି ଏବେ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି ଏବଂ ସାଥୀରେ ମଧ୍ୟ ଯିବ । ଏହି ଘର-ଦ୍ଵାର, ଟଙ୍କା-ପଇସା, ଗାଡ଼ି-ଘୋଡା ସାଥୀରେ ଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି

ଅନେକ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରା ଯାଆଁରେ ରହିବ, ଯାହାକୁ କେହି ଛଡେଇ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ, କି ଲୁଚି ନେଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଅମର ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ମିଳିଗଲା । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରା ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାରର ଯାଆଁରେ ରହିବ । ଏହା କେତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ... । ଯେଉଁଠି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଇଚ୍ଛା ନଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ଥାଏ । ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ବାବାଜୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ।

(୨) ନିଜକୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ବାବାଜୀଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛି - ଏହି ଖୁସି ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହୁଛି? ଦୁଃଖର ଦୁନିଆରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସୁଖର ସଂସାରକୁ ଆସିଯାଇଛି । ସାରା ଦୁନିଆ ଦୁଃଖରେ ଚିତ୍କାର କରୁଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସୁଖର ସଂସାର ଭିତରେ, ସୁଖର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲିବାରେ ଲାଗିଛ । କେତେ ଅନନ୍ଦର ହୋଇଗଲା... । ସାରା ଦୁନିଆ ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ମିଳନ କରୁଛ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଦେଖି ଖୁସିରେ ରୁହ । କ'ଣ କ'ଣ ପାଇଛ ଯଦି ତା'ର ଲିଷ୍ଟ ବାହାର କରିବ ତେବେ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଲିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ବିଚାର କର କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ପାଇଛ? ଯଦି ଶରୀରକୁ ଖୁସି ମିଳୁଛି ତେବେ ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ଅଛି, ଯଦି ମନକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳୁଛି ତେବେ ଏହି ଶାନ୍ତି ହିଁ ମନର ବିଶେଷତା ଅଟେ ଏବଂ ଧନରେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ଶକ୍ତି ଆସିଯାଇଛି ଯାହାକି ତାଲି ରୁଟୀ ମଧ୍ୟ ୩୨ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ସହିତ ସମାନ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । କାରଣ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭୋଜନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତାଲି ରୁଟୀ ମଧ୍ୟ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଦୁନିଆର ୩୨ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ଥାଏ ଏବଂ ତୁମକୁ ତାଲି ରୁଟୀ ମିଳୁଥିବ, ତେବେ କେଉଁଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଗିବ? ତାଲି ରୁଟୀ ଭଲ ଲାଗିବ ନା, କାରଣ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତିଆରି କରୁଛ ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହି ଖାଉଛ ତେଣୁ ତାହା ପ୍ରସାଦ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ପ୍ରସାଦର ମଧ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରସାଦ ଭୋଜନ କରୁଛ । ଜାଣିଛ ନା ପ୍ରସାଦରେ କେତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି! ତେଣୁ ଶରୀର-ମନ ଏବଂ ଧନ ସବୁଥିରେ ଶକ୍ତି ଆସିଗଲା । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ରଖି ଖୁସିରେ ରୁହ ଏବଂ ହର୍ଷିତ ରୁହ । ଆରକ୍ଷା!

ବରଦାନ:-

ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଗୁଣ ଦାନ କରୁଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜର କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଗୁଣର ଦାନ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚାଲି-ଚଳଣ ଏବଂ ଚେହେରା ଉଭୟ ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କ ଭଳି ଦେଖାଯାଏ । ସେମାନେ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶମୟ ଏବଂ ହାଲୁକା ପଣିଆର ଅନୁଭୂତି କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବି ବୋଝର ଅନୁଭବ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସହଯୋଗର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ, ଯେପରି କୌଣସି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଛି । ସେମାନେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ମହାଦାନୀ ହେବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ବା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:-

ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତାର ତାରକା ହୁଅ, ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***